U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **A. G.**, zastoupeného Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Helénská 1799/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2016, čj. OAM-38/ZA-ZA11-ZA15-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2016, čj. 2 Az 15/2016-18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 17. 3. 2016 shledal žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu"), proto řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze; současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

[3] Městský soud usnesením ze dne 12. 5. 2016 žalobě nepřiznal odkladný účinek. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu je procesním rozhodnutím, které zakládá příslušnost státu k posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Určením příslušnosti konkrétního státu Evropské unie k posouzení žádosti žalobce proto nemůže vzniknout žalobci žádná újma. Městský soud neshledal naplnění důvodů dle § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku žalobě.

[4] Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení městského soudu o nepřiznání odkladného účinku žalobě kasační stížností. Namítl, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost. Městský soud dále nesprávně posoudil právní

otázku možného přiznání odkladného účinku žalobě. Stěžovatel nesouhlasí se závěrem, že procesní rozhodnutí nemůže zasáhnout do jeho individuálních práv. Městský soud se nezabýval otázkou existence rodinného a soukromého života stěžovatele na území České republiky a možného zásahu do něj. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s usnesením městského soudu a plně odkázal na správní spis. Upozornil na to, že se v poučení napadeného usnesení městského soudu uvádí, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost. S ohledem na § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je však přesvědčen, že proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě není opravný prostředek přípustný.

[6] Kasační stížnost je nepřípustná.

[7] Důvody nepřípustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[8] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě; ke stejnému výkladu dospěla i ustálené judikatura Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením čj. 2 As 10/2005-46: „*Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé* […].“ K nepřípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud vyslovil i usnesením čj. 7 As 61/2012-37: „*Proti usnesení krajského soudu, kterým soud podle § 73 odst. 5 s. ř. s. zruší usnesení o přiznání odkladného účinku, není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].* […] *Ze srovnání usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě, usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku a usnesení o zrušení usnesení o přiznání dokladného účinku vyplývá, že povaha všech tří usnesení je z hlediska jejich časových účinků stejná – všechna tato rozhodnutí jsou svojí povahou konečná.* […] *Právě ze skutečnosti, že účinek rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, ať již pozitivní anebo negativní, je časově omezen právě jen dobou trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, lze dovozovat, že se jedná o rozhodnutí, která jsou podle své povahy dočasná. Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že mohou mít i trvalé následky.*“ (Všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[9] Tento závěr potvrdil i Ústavní soud např. v usnesení z 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05. Ústavní soud k tomu uvedl, že „*[v] souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti*

rozhodnutí správního orgánu. Pokud by této žalobě bylo vyhověno a meritorní správní rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, lze se postupem, který je upraven v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Nejvyšší správní soud tedy postupoval správně, když podanou kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, jako nepřípustnou odmítl."

[10] Uvedená judikatura je plně aplikovatelná i na posuzovaný případ. Kasační stížnost stěžovatele směřuje proti usnesení městského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žalobě. V souladu s § 104 odst. 3 písm. c) je nepřípustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku žalobě. Nejvyššímu správnímu soudu tedy ze zákona nepřísluší hodnotit věcnou správnost napadeného usnesení; Městský soud v Praze bude dále pokračovat v řízení o žalobě.

[11] Pro úplnost soud poznamenává, že nepřehlédl, že městský soud stěžovatele nesprávně poučil o možnosti podat proti napadenému usnesení kasační stížnost. Nesprávné poučení městského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, však nemůže její přípustnost založit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 3 Ads 37/2004-36).

[12] Kasační stížnost stěžovatele tedy směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[13] Protože Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, nezabýval se dále stěžovatelovým návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. listopadu 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu